

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212010418
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7212010418.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému G. H. a spol. pre trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/38/2012 zo dňa 6. 9. 2018 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 7. októbra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. c/ Tr. por., § 281 ods. 1 Tr. por., § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. por. trestné stíhanie u obžalovaného G. H. a obžalovaného F. H. pre skutok, ktorý mali spáchať tak, že

naviedli toho času odsúdenú C. U., aby dňa 30.5.2005 v pobočke Istrobanky a.s. Košice na ulici Mlynskej č.16, ako dlžník, uzavrela s Istrobankou, a.s. zmluvu o hypotekárnom úvere číslo 88831-3334110/4900 na sumu 1.720.000,- Sk (57.093,54 eur) a zmluvu o spotrebnom úvere č.: 88284-1638110/4900 na sumu 580.000,- Sk (19.252,47 eur), na základe čoho jej boli uvedené čiastky poskytnuté na úverový účet č. : 88284-1638110/4900 a účet č.: 88831-3334110/4900, pričom následným preverovaním bolo zistené, že odsúdená k žiadosti o úver doložila nepravdivé potvrdenie o výške príjmu, ktoré jej zabezpečil obžalovaný G. H., čím takto získali pre seba prospech vo výške najmenej 900.000,- Sk (29.874,52 €)

z a s t a v u j e,

pretože trestné stíhanie je premlčané.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II napadnutým rozsudkom uznal obžalovaných G. H. a F. H. vinnými z návodu na trestný čin úverového podvodu podľa § 10 ods. 1 písm. b/ k § 250a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. č. 141/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, ktorý mali spáchať tak, že

naviedli toho času odsúdenú C. U., aby dňa 30.5.2005 v pobočke Istrobanky a.s. Košice na ulici Mlynskej č.16, ako dlžník, uzavrela s Istrobankou, a.s. zmluvu o hypotekárnom úvere číslo 88831-3334110/4900 na sumu 1.720.000,- Sk (57.093,54 eur) a zmluvu o spotrebnom úvere č.: 88284-1638110/4900 na sumu 580.000,- Sk (19.252,47 eur), na základe čoho jej boli uvedené čiastky poskytnuté na úverový účet č. : 88284-1638110/4900 a účet č.: 88831-3334110/4900, pričom následným preverovaním bolo zistené, že obvinená k žiadosti o úver doložila nepravdivé potvrdenie o výške príjmu, ktoré jej zabezpečil obžalovaný G. H., čím takto získali pre seba prospech vo výške 2.300.000,- Sk (76.346,01 eur).

Súd im za to uložil :

obžalovanému G. H. podľa § 250a ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 59 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Obžalovanému F. H. podľa § 250a ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 59 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 285 písm. g/ Trestného poriadku súd oslobodil obžalovaného G. H. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 1Pv 1274/2005 zo dňa 19.3.2012 pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin úverového podvodu formou spolupáchateľstva v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 9 ods. 2 k § 250a ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

C. U. v presne nezistenej dobe mesiaca júl 2005 ako konateľka spoločnosti H.E.E.S. spol. s r.o. na ul. Južná trieda č. 125 v Košiciach na základe požiadania obvineného G. H. potvrdila nepravdivé potvrdenie zamestnávateľa o výške pracovného príjmu zamestnanca Y. W. aj keď v uvedenej spoločnosti nepracovala, a ktoré Y. W. predložila k žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000010174 dňa 1.8.2005 od spoločnosti Profireal Slovakia, spol. s r.o. na ul. Mliekarenskej č. 10 v Bratislave na sumu 120.006,- Sk, avšak k vyplateniu úveru nedošlo

- keďže prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2 Trestného poriadku.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní H. G. a H. F..

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný H. G. prostredníctvom svojho obhajcu konkretizoval svoje odvolanie do výroku, ktorým ho okresný súd uznal za vinného, a ktorým mu bol uložený trest. Namietal vady konania, ktoré predchádzali výroku o jeho vine, ako aj správnosť hodnotenia vykonaného dokazovania. Uviedol, že mu nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že mal teraz už odsúdenú U. naviesť na spáchanie skutku. Tvrdenie, že mal pre ňu zabezpečiť falošné potvrdenie o príjme v plnom rozsahu poprel svedok H. a v tejto súvislosti spochybnil, že by sa mohol dostať k pečiatke jeho firmy a vystaviť akékoľvek potvrdenie o príjme pre odsúdenú U.. Dodal, že v celej veci vystupoval len ako sprostredkovateľ predaja domu v Rozhanovciach, na ktorý si teraz už odsúdená brala úver. Do procesu vybavovania úveru už nevstupoval, za sprostredkovanie predaja obdržal províziu, čo aj riadne zdokladoval, zúčtoval a zdani. Aj svedkyňa D. potvrdila, že odsúdená chodila do banky sama a vzájomný kontakt s ním prebehol len tak, že sa bol v banke informovať o prípadnej možnosti stať sa spolupracovníkom banky a nezaujímal sa o konkrétnosť úveru. Ani svedkyňa L. nepotvrdila jeho totožnosť a nevidel a nestotožnil ho ani svedok L., ktorý v prípravnom konaní tvrdil, že by opoznal osobu, ktorá šla s jeho sesternicou H. U. vybrať peniaze. V tomto smere namietal konštatovanie okresného súdu, že svedok L. ho mal usvedčovať z páchania trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu v tomto trestnom konaní. Spochybnil odkiaľ dospel súd k záveru, že mal vedomosť o finančnej situácii teraz už odsúdenej U., keď ani svedok T. nepotvrdil jeho účasť pri vybavovaní úveru, len pri zabezpečení znaleckého posudku pri transakcii, ktorú sprostredkoval ako realitný poradca. Svedkyňa H. U. pri svojej výpovedi o nátlaku jeho osoby na ňu a jej matku klamala, pretože on chcel len svoju províziu za predaj domu. K priebehu a vadám konania uviedol, že skutok, ktorý mu prokurátor kladie za vinu v bode 2/ obžaloby zo dňa 19.3.2012 sa mal podľa uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 10.9.2010, stať 30.5.2005. V tejto súvislosti poukázal na § 67 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005, v zmysle ktorého trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je 5 rokov pri trestných činoch, kde je horná hranica trestnej sadzby viac ako jeden rok, maximálne 5 rokov. Keďže skutok, ktorý je mu kladený za vinu bolo potrebné posudzovať podľa § 250a ods. 1, 3 Tr. zák. bolo jeho trestné stíhanie premlčané už pri samotnom vznášaní obvinenia a malo byť preto podľa § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. zastavené. Vysvetlil, prečo v čase vznesenia obvinenia nebolo možné právne posudzovať skutok podľa § 250a ods. 1, 4 Tr. zák., ale len podľa § 250a ods. 1, 3 Tr. zák. a v tejto súvislosti poukázal na výšku minimálnej mzdy, ktorá sa zmenila v období medzi údajným spáchaním skutku a medzi vznesením obvinenia. Konkrétne sa zmenila výška minimálnej mzdy zo sumy 6.900,- Sk v roku 2005 na sumu 307,70 eur a teda škoda by mohla byť chápaná ako značná v zmysle § 89 ods. 13 Tr. zák., musela dosahovať 30707 eur. Z odôvodnenia uznesenia o vznesení obvinenia vyplýva, že mu bolo kladené za vinu to, že mal pred spáchaním skutku získať pre seba neoprávnený majetkový prospech vo výške 29874,52 eur.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a konanie voči nemu zastavil, alternatívne, aby ho spod obžaloby oslobodil, respektíve aby mu v prípade potvrdenia výroku o vine

zmenil trest, ktorý mu bol uložený, pretože je neprímerane prísny vzhľadom na dĺžku doby, ktorá uplynula od doby, kedy mal byť skutok spáchaný.

Obžalovaný H. F. prostredníctvom svojho obhajcu v odvolaní namietal porušenie svojho práva na obhajobu, keďže rozsudok vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu. Uviedol, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Ani po vrátení veci okresnému súdu na nové konanie nedošlo k náprave procesného postupu pri nesprávnej aplikácii ustanovenia § 264 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu vytyka, že vychádzal z nevierohodnej, nekonzistentnej a značne rozpornej výpovede teraz už odsúdenej Nunhartovej, ktorá ani nemala vedomosť o tom, ako a či vôbec sa mal na jej trestnej činnosti podieľať formou účasti. Jej výpovede dokumentujú len to, že ho vnímala v blízkosti spoluobžalovaného H. a bývala u neho v byte. Namietal, že súd čítal jej výpoveď z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. por., aj keď na to nemal splnené podmienky. Z rovnakých dôvodov namietal aj vykonanie výpovedí svedkov B., D., C., H. a L..

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne, aby ho spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal aj on.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaní zotrvali na svojich odvolaniach a navrhli, aby krajský súd rozhodol v zmysle ich petítov.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla zamietnuť odvolania obžalovaných ako nedôvodné.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že krajský súd v predmetnej veci konal, keď uznesením sp. zn. 8To/103/2016 zo dňa 10. 10. 2016 zrušil napadnutý odsudzujúci rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, konkrétne pre porušenie ustanovenia § 171 ods. 2 Tr. por. a § 172 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd po vrátení veci vyhlásil nový rozsudok, ktorý však krajský súd uznesením sp. zn. 8To/67/2017 zo dňa 18. 9. 2018 znovu zrušil a vrátil okresnému súdu na nové konanie, pretože potom, ako prokurátor okresnej prokuratúry ustúpil od obžaloby pre skutok 1/ vo vzťahu k obžalovanému H. okresný súd nepostupoval podľa § 285 písm. g/ Tr. por. Krajský súd zrušil rozsudok aj z toho dôvodu, že okresný súd čítal výpoveď teraz už odsúdenej U. z prípravného konania bez predchádzajúceho návrhu obhajcu a prokurátora, a aj preto, že pri hodnotení dôkazov a pri rozhodovaní vychádzal z nezákonne vykonaných dôkazov.

Okresný súd po vrátení veci krajským súdom zdôraznil, že pri vyhotovovaní zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 15.4.2014 došlo k zrejmej písárskej chybe vo vzťahu k vyhláseným uzneseniam ohľadom svedkov B., D., Dr. H. a Y. L., v prípade ktorých boli rozpory vo výpovediach svedkov odstraňované v zmysle § 263 ods. 4 Tr. por., pričom správne malo byť podľa § 264 ods. 1 Tr. por. Považoval za potrebné dodať, že v čase hlavného pojednávania procesné strany nenamietali túto skutočnosť. Následne na to vyniesol nový rozsudok, z odôvodnenia ktorého je zrejmé, že pri rozhodovaní vychádzal z výpovede obžalovaných, z výpovedí teraz už odsúdenej C. U., z výpovedí svedkov G. H., B., G. D., C., K. H., B., F. T., Y. L., H. U., A. L., R. R., z úverových zmlúv a z výpisu z účtu G. A., na podklade ktorých dospel k záveru, že skutok popísaný v obžalobe sa stal, je trestným činom a spáchali ho obžalovaní. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na to, že nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe. Pri uznaní viny obžalovaných vychádzal okresný súd z usvedčujúcej výpovede C. U., pričom rozpory, ktoré jej boli vytykané neboli tak závažného charakteru, aby neumožňovali uznanie ich viny. Rovnaké stanovisko okresný súd uviedol aj pokiaľ ide o namietané rozpory v usvedčujúcich výpovediach svedkov H. U., A. L. a Y. L.. Okresný súd zdôraznil, že obaja obžalovaní poznali sociálnu a finančnú situáciu C. U., preto im muselo byť zrejmé, že nebude schopná splácať tak vysoký úver. Napriek tomu sa bol obžalovaný H. informovať na podmienky poskytnutia úveru v banke a bol prítomný aj počas jednania U. s pracovníčkou banky. Navyše mal aj osloviť znalca na ohodnotenie rodinného domu, aby bol na vyplatenie úveru reálny podklad, o čom svedčia výpovede svedkov D. a T.. O tom, že

došlo k nepravdivému vystaveniu potvrdenia o zamestnaní U. svedčí jeho kópia, ktorú súd oboznámil ako listinný dôkaz. Tvrdenie teraz už odsúdenej, že jej ho zabezpečil spoluobžalovaný H. podľa názoru okresného súdu nebol dôvod spochybňovať. Navyše zvyšnú časť peňazí, ktoré nešli priamo na účet predávajúceho pomohli odsúdenej vybrať obaja obžalovaní, čo potvrdili svedkovia H. U., Y. L. a A. L.. Výpoveďou H. U. bola zároveň potvrdená aj účasť obžalovaného H. na trestnej činnosti, keďže bol prítomný pri výbere peňazí. Jeho účastníctvo je doložené výpoveďou svedka R.. Aj tento obžalovaný sa mal priznať, že poznal situáciu odsúdenej, pretože jej umožnil bývať v byte jeho manželky. Priznal tiež, že sa od svojho priateľa, obžalovaného H. dozvedel, že teraz už odsúdená si vybavovala úver, aby si mohla kúpiť dom. Pokiaľ obhajca obžalovaného H. namietal premlčanie trestného stíhania pokiaľ ide o skutok 2/ obžaloby, keďže mal byť posúdený vzhľadom na výšku škody podľa § 250a ods. 1,3 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku okresný súd vyhodnotil, že túto obhajobu nemohol akceptovať, keďže úmysel obžalovaného od počiatku smeroval k spôsobeniu škody 76.346,01 eur a nie 26.000 eur. Skutok bol dokonaný predložením nepravdivých údajov posudzovaných pri splnení podmienok na poskytnutie úveru, ktorý bol napokon aj vyplatený a nie až spôsobením škody po uspokojení uplatnením záložného práva. Obžalovaní sa v čase spáchania skutku nemohli spoliehať na to, či si poškodený uplatní záložné právo a za akú cenu sa mu podarí prediť založenú nehnuteľnosť.

Krajský súd sa s týmto záverom okresného súdu nestotožnil, pretože zistil, že je tu niektorá z okolností, ktorá odôvodňuje zastavenie trestného stíhania podľa § 281 ods. 1 Tr. por.

Z obsahu spisu a rozsiahleho dokazovania vykonaného v priebehu prípravného a súdneho konania krajský súd dospel k záveru, že v danej veci je potrebné stanoviť výšku škody inak, ako to spravil okresný súd v napadnutom rozsudku a z uvedených dôvodov upravil skutok tak, že obžalovaní mali pre seba získať prospech vo výške najmenej 900.000,- Sk (29.874,52 eur) a nie až 2.300.000,- Sk (76.346,01 eur), ako to žadoval prokurátor okresnej prokuratúry a prevzal okresný súd do výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Podľa § 124 ods. 1 Tr. zák. škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Vo všeobecnosti v prípadoch úverových podvodov nemožno škodu stotožňovať s výškou získaného (poskytnutého) úveru, ak zároveň nedošlo k ujme na majetku veriteľa. Osobitným prípadom je práve hypotekárny úver, kde je veriteľova pohľadávka od počiatku istená predmetom zálohu, t. j. nehnuteľnosťou, ktorej hodnotu si veriteľ zisťuje ešte pred poskytnutím hypotekárneho úveru.

Aj v danej veci mal poškodený v čase podpisu zmluvy o hypotekárnom úvere celý poskytnutý úver krytý záložným právom, pretože znalecký posudok na predmet zálohu bol vyšší ako poskytnutý úver. Táto skutočnosť je zrejmá aj z článku X., bodu 11 zmluvy o hypotekárnom úvere na č.l. 189 spisu.

Obžalovaní tak v čase, keď teraz už odsúdená U. podpisovala hypotekárny a spotrebný úver nemohli konať v úmysle pomôcť odsúdenej vylákať od banky celú sumu poskytnutého úveru a o ten banku poškodiť vo svoj prospech, pretože jednak vedeli, že časť úveru pôjde priamo na účet predávajúceho a tiež vedeli, že banka má úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, na kúpu ktorej si brala teraz už odsúdená sporné úvery.

Podľa názoru krajského súdu výšku škody, ku ktorej je možné pričítať úmysel obžalovaných spôsobiť ju poškodenej a na jej úkor sa v tomto rozsahu obohatiť, je preto potrebné v danej veci stanoviť ako čiastku, o ktorej obžalovaní vedeli, že nepôjde priamo na účet predávajúceho a že sa dostane do ich dispozície.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 10.9.2010, podľa ktorého obžalovaní uviedli Istrobanku za účasti teraz už odsúdenej U. do omylu a získali pre seba v skutočnosti sumu 900.000,- Sk (29.874,52 eur), ktorá nešla priamo na účet predávajúceho. Úmysel oboch obžalovaných mohol od počiatku smerovať len k spôsobeniu takej škody, ktorá je uvedená v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia a vo výrokovej časti tohto uznesenia vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania a realizáciu záložného práva.

Podľa § 250a ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 Z. z. kto vyláka od iného úver alebo záruku na úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru a tak mu spôsobí škodu nie nepatrnú alebo získa pre seba prospech nie nepatrný, potresce sa odňatím slobody až na tri roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom. Podľa odseku 4/ tohto zákonného ustanovenia odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1/ alebo 2/ značnú škodu alebo ním získa značný prospech.

Podľa § 89 ods. 13 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 Z. z. škodou nie nepatrnou sa rozumie škoda dosahujúca najmenej výšku minimálnej mesačnej mzdy, škodou nie malou sa rozumie suma dosahujúca najmenej šesťnásobok takej mzdy, väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej dvadsaťnásobok takej mzdy, značnou škodou suma dosahujúca najmenej stonásobok takej mzdy a škodou veľkého rozsahu suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej mzdy. Tieto hľadiská sa použijú obdobne na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Výška minimálnej mzdy bola v roku 2005 určená na sumu 6.900,- Sk (229,04 eur), v čase vznesenia obvinenia bola určená na 307,70 eur ako je to zrejme z nariadenia vlády SR č. 441/2009 Z. z.

Podľa § 16 ods. 1 Tr. zák. trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

V predmetnej veci krajský súd musel posudzovať trestnosť činu podľa neskoršieho nariadenia o výške minimálnej mzdy, pretože bolo pre obžalovaných priaznivejšie.

Výška stonásobku minimálnej mzdy je podľa neskoršieho zákona účinného v čase vznesenia obvinenia 30770 eur a vzhľadom k tomu, že v danej veci došlo po úprave skutku krajským súdom v zmysle vyššie prezentovaných právnych úvah ku škode vo výške 29.874,52 eur, nemohol byť naplnený kvalifikačný znak skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 4 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 Z. z., ale podľa § 250a ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Z. z., za ktorý je stanovená trestná sadzba 1 až 5 rokov.

Podľa § 67 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005 trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je 5 rokov pri trestných činoch, kde je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody viac ako 1 rok, maximálne 5 rokov.

Skutok, pre ktorý boli obžalovaní odsúdení sa stal dňa 30.5.2005 a obvinenie im bolo vznesené uznesením dňa 10. 9. 2010, t. j. po 5 rokoch, 3 mesiacoch a 20 dňoch.

Vzhľadom k tomu, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo obžalovaným vznesené po viac ako 5 rokoch od spáchania skutku, a trestný čin podľa § 250a ods. 1, 3 Tr. zák., ktorého horná hranica je maximálne 5 rokov sa premlčuje po 5 rokoch od jeho spáchania, je trestné stíhanie obžalovaných premlčané. Podľa § 281 ods. 1 Tr. por. súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 ods. 1.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Vzhľadom k tomu, že trestné stíhanie obžalovaných bolo v čase vznesenia obvinenia premlčané, krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V trestnom stíhaní, ktoré bolo zastavené z dôvodu uvedeného v § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sa však pokračuje, ak vyhlási obvinený do 3 dní odvtedy, čo stíhania oznámené, že na pojednávaní veci trvá.

mu bolo uznesenie o zastavení trestného